

Práce si klade za cíl ukázat, jaký mají elektronická média a jejich používání vliv na život dnešního člověka. Zabývá se vlivem nových médií na bytí člověka, jeho struktury myšlení a vnímání světa a vlastního těla a ptá se, jak se změnilo vnímání reality s příchodem reality virtuální, tedy prostoru, který nám umožňuje, abychom byli v jeden moment přítomni na více místech. Z pohledu současné mediální teorie ve spolupráci s Flusserovou teorií postupné abstrakce lze v historii rozlišit tři roviny chápání a vnímání lidského těla. Zprv je myšlení a vnímání chápáno jako ne-tělesné, tedy lidské tělo a smysly fungují nezávisle na médiích, která využíváme. Druhý přístup lze přiřadit k modernímu pohledu, který chápe nástroje – média – jako pomocníky, kteří znásobují naše smysly a posunují hranice tělesných schopností člověka. Třetí rovina, postmoderní, ukazuje, že média přesahují možnosti lidského vnímání, může se zdát, že lidské tělo i člověk sám mizí v simulacích virtuálního prostoru.